

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Een dag en duizend jaren.

De tekst uit 1 Petrus 3 is er één die goed aansluit bij ons Oudejaarsavondgevoel.

Als we even stilstaan bij de vluchtigheid van ons leven

Al weer een jaar voorbij

Al weer een decennium voorbij

We kunnen kun weer spreken van de 20er jaren van de 21ste eeuw nu.

En duizend jaar gaan als de dag
van gisteren voor U heen,
een schaduw, een gedachte vaag,
een nachтваak, die verdween.

De tijd draagt alle mensen voort
op zijn gestage stroom;
ze zijn als gras, door zon verdord,
vervluchtigd als een droom.

En dat is ook de boodschap van psalm 90 waaruit Petrus deel citeert

Niet toevallig is deze psalm traditioneel de oudejaarsavond psalm
Gods grootheid en eeuwigheid en onze kleinheid en tijdelijkheid

Psalm 90 gaat trouwens niet alleen daar over.
Ook over onze zonden en Gods toorn

En ook dat is goed om op oudejaarsavond te gedenken
onze sterfelijkheid is het gevolg van onze zonden.

Niet om ons somber te stemmen, maar wel eerlijk en om uit te zien naar Gods verlossing
Ook daarin gaat psalm 90 ons voor

Ontferm u over uw dienaren.

Vervul ons in de morgen met uw liefde,
laat ons van blijdschap juichen, al onze dagen.

God wil ons hoe klein en sterfelijk en zondig ook zijn vervullen met zijn eeuwige blijdschap
En dat maakt Petrus ons nu op een bijzondere manier duidelijk
Wat hij zegt is als je het goed begrijpt zo mooi en troostrijk en bemoedigend en inspirerend.
Als Petrus die oude woorden uit psalm 90 over Gods eeuwigheid en onze tijdelijkheid
aanhaalt wil hij ons juist bepalen bij Gods nabijheid.

die leidt hij in door het woordje geliefden, geliefde brs en zrs.

Geliefden, Beminden, dat zijn jullie die in alle gebrekkigheid in God en de Here Jezus
geloven

Mensen die door God geliefd worden.

Mensen van wie de almachtige en eeuwige God onnoemelijk veel houdt.

Geliefden, hoort naar wat ik juist jullie wilde zeggen

Echt ter bemoediging en echt om jullie harten warm te maken van liefde van verlangen naar
God

Dit ene mag jullie niet ontgaan

Dit ene moet je toch vooral bedenken en meenemen in al je gedachten ook voor het
komende jaar

Eén dag is bij de Heer i als duizend jaar en duizend jaar als één dag.

Petrus neemt dit psalmwoord over en kleurt die grootheid en eeuwigheid van God verder in
met de grootheid van zijn liefde.

Want let op dat Petrus psalm 90 niet zonder meer aanhaalt.

Hij voegt er iets aan toe en zet dat zelfs voorop.

Niet: duizend jaar zijn voor God als één dag

Maar:

Bedenk dat voor de Here één dag is als duizend jaar
 Hij begint met precies het tegenovergestelde
 Een dag is voor de Here als duizend jaar.
 En zo heeft het afgelopen jaar voor God dus onnoemelijk veel langer geduurd dan voor ons mensen.
 Driehonderd en vijfenzeftig duizend jaar.
 En tegelijk zijn duizend jaar voor hem als één dag.
 Van het jaar duizend de tijd van de kruistochten naar nu zijn voor de heer als maar een dag.

Wat wil Petrus ons leren.

Hij maakt dat duidelijk vanuit zijn commentaar
 Namelijk de Here is niet traag met het nakomen van zijn belofte, de wederkomst, al zijn er sommigen die dat wel eens denken
 Here God waarom duurt het zo lang
 Nee, het is geen treuzelen
 Denk dat toch alsjeblieft niet.
 Nee, het is een en al liefde.

Een dag is voor God als duizend jaar en dat vertelt ons juist van zijn haast en zijn intense verlangen. Van zijn liefde

God heeft ongelofelijk haast om deze wereld te redden.

Als je als vader hoort:

Jouw kind heeft een ongeluk gehad,

Dan laat je alles vallen en wil je maar één ding: naar mijn kind toe, dan laat je geen seconde verloren gaan.

En als het dan druk is in het verkeer en je staat in de file dan duurt elke seconde een eeuwigheid

Zo duurt elke dag voor de hemelse vader dat Hij ons met deze wereld nog niet kan verlossen, wel duizend jaar.

Elke dag dat er ziekte is,

Dat er verdriet, is

Dat er onrecht wordt gedaan en onrecht wordt geleden.

Elke dag vol van zijn eigen kwaad duurt voor onze hemelse vader een eeuwigheid duizend jaar.

Als wij soms denken: God, waarom duurt het zo lang!?

Waarom moet ik soms zo lang wachten totdat er hulp komt licht uitkomst

Zou God mij wel zien?

Zou Hij wel werkelijk er wat aan doen?

Denk dan hieraan dat de God die deze wereld in zijn handen draagt,

Die door zijn Woord het leven nog mogelijk maakt elke dag weer opnieuw,

Die er elk moment een einde aan kan maken en het toch niet doet

- dat elke dag dat Hij ons nog niet kan verlossen voor de Here God nog veel en veel langer duurt.

Elke dag is voor Hem een eeuwigheid

Als duizend jaar voor ons

Niet te overzien.

Nee, de Heer is niet traag, het tegendeel zelfs
Maar wat dan?
In zijn goddelijke haast maakt Hij tegelijk ruimte en tijd voor jou.
Als het er om gaat om jou te bereiken
te roepen
Om jou aan zijn kant te krijgen
Dan duurt niets hem te lang

Dat we weer een heel jaar kregen, is omdat God u de ruimte gaf
Ons en onze kinderen en kleinkinderen
Onze vrienden
Al diegenen die voor zover wij weten hun hart nog niet geopend hebben voor hun hemelse vader.

God wil niet dat zij verloren gaan
Hij wil dat allen tot bekering komen.

De tijd waarin wij leven noemt de Bijbel genadetijd.
God kan elke moment terugkomen.
Alles is volbracht
Alles is gereed.
Maar God houdt het heden der genade open.

Ik zie voor me zo'n filmscène van een zinkend schip: Mensen die terwijl het water stijgt nog net door een opening kunnen ontkomen.
Anderen die die opening voor hen openhouden.
Elke seconde is een eeuwigheid.
Maar tegelijk elk mens die ontkomt, is een eeuwigheid waard.
Zo is God.

In deze tijd houdt Hij de ruimte om te kiezen en te ontkomen, open.
Want als die laatste dag aanbreekt, dan kan er niet meer gekozen worden
Dan is de situatie zoals die is. D zoals C.S. Lewis het meesterlijk onder woorden brengt:

Maar ik vraag me af of de mensen die zo graag willen dat God openlijk en onmiddellijk ingrijpt zich echt realiseren hoe het zal zijn als dat moment aanbreekt.
Wanneer het gebeurt, betekent dat het einde van de wereld.
Als de schrijver het toneel opkomt, is de voorstelling over.
Als in een droom zie je het hele heelal wegsmelten en daarvoor in de plaats komt iets dat nooit in je hoofd zou kunnen opkomen dat dringt zich onafwendbaar op.
Iets zo fantastisch mooi voor sommigen van ons en zo afgrijselijk voor anderen dat niemand van ons meer iets te kiezen heeft.

Deze keer zal het God zijn zonder vermomming en zo overweldigend, dat het ieder schepsel zal vervullen met ofwel onweerstaanbare liefde, ofwel onweerstaanbaar afgrijzen.

Dan zal het te laat zijn om te kiezen aan wiens kant je staat.

Dat zal niet de tijd zijn om te kiezen.

Het zal de tijd zijn waarin we ontdekken welke zijde we werkelijk gekozen hebben, of we ons dat bewust waren of niet.

Nu, vandaag, dit moment is onze kans om te kiezen aan wiens kant we staan.

God verleent uitstel om ons die kans te geven.

Dat uitstel gaat niet eeuwig duren.

Grijp die kans nu.

God neemt royaal tijd voor ons.

Als het erom gaat om mens nog een kans te geven dan is duizend jaar voor de Here God als niets in zijn ogen.

Ik moet denken aan wat er van Jacobs gezegd wordt toen hij twee maal zeven jaar moest dienen bij zijn oom Laban om zijn geliefde Rachel tot vrouw te kunnen krijgen- Al die jaren waren als niets in zijn ogen omdat hij zoveel van Rachel hield.

Wat is het goed om zo de tijd te beleven.

Om zo onze dagen te tellen en te beleven.

Elke dag vol van Gods liefde.

Vol van Zijn goddelijke hunkering om te komen
en

Vol van Zijn goddelijk geduld om ons mee te laten komen.

Een dag is voor hem duizend jaar.

En duizend jaar is voor hem één dag.

Elke dag een offer van zijn liefde

Laat Hem niet wachten.

Beantwoord zijn liefde.

Want die dag die komt.

Opeens zal de laatste dag aanbreken zijn als een dief in de nacht

Wees mensen van de dag voordat de dag aanbreekt

Amen.